

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κίμμειαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 14 Ὀκτωβρίου 1883

Ἄριθ 23 + 140

Ἡμεῖς

οἱ ρωμνοὶ εἶμαστέ κἄτι παληανθρώποι, χειρότεροι καὶ ἀπὸ τὸν Παληάνθρωπο τοῦ παληανθρώπου.

Μοιάζομε σὰν τὰ ποντίκια, ποὺ πάντοτε θὰ κάνουν μιὰ τρύπα στὸ ταβάνι ἢ στὸν τοῖχο νὰ βγοῦν ὄζω γιὰ νὰ κάνουν στραπάττο.

Τέτοια τρύπα ἀνοίξαν, ἀπὸ τότε τὰ ρωμνοποντίκια ἀπάνω στὸν φόρο τοῦ τσιγαροχάρτου.

Τὰ τσιγαρόχαρτα δὲν εἶναι ὅπως μᾶς ψεύτιζε ὁ Τρικούπης κάθε ἓνα βουλωμένο σὰν τὰ χαρτόσημα, γιὰτὶ στὰ ἑκατὸ φύλλα μέσα θὰ βρῆς τὰ μισὰ ἀβούλωτα. Ὡστε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο,μποροῦμε κάθε ἓνας μᾶς νὰ ἔχουμε ἓνα ζώφυλλο τσιγαροχάρτου τῆς κυβέρνησις καὶ μέσα σ' αὐτὸ νὰ βάζουμε δικό μας λαθρεμπορικὸ χαρτὶ μορφοκομμένο σὰν τῆς κυβέρνησις, ἢ καὶ ἄλλοιώτικα, νὰ καπνίζουμε ὡς καθὼς πάντοτε με τὸ συνειθισμένο τσιγαρόχαρτό μας χωρὶς ζώφυλλο, καὶ ἂν βρεθῆ κλένας βλάκας καὶ μᾶ: κἀνη τὴν παρατήρησι γιὰτὶ δὲν ἔχει βούλες, νὰ τοῦ λέμε με τὴν μεγαλειότερη περιφρόνησι:

— Κρεμνίσου ἀπὸ μπροστά μου, ὅσα εἶχαν ἀπάνω βούλες, τὰ φουμάρισα καὶ ἔμειναν αὐτὰ τὰ ἀβούλωτα.

Ἄν ἤμουνα μάλιστα ἐγὼ καπνοπώλης, θὰ ἔκανα καὶ μιὰ ἄλλη δουλειά :

Θὰ κατὰγγελα τὸν κύριο Τρικούπη ὅτι, ἐκ συνενόησις με τὸν τσιγαροχαρτοφτεϊάστη ἐφτείασαν τὰ φυλλαδία τὰ μισὰ κἀπικα, ἀσφράγιστα καὶ τὰ μισὰ σφραγισμένα καὶ θ' ἀπαιτοῦσα νὰ τιμωρηθῆ, ἐπὶ παραπονήσει.

Ὡστε, φιλαράκο μᾶς Τρικούπη, λάσπη ἢ δουλειά σου καὶ στὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπάνω, ὅσο γιὰ μένα θὰ φουμάρω τσιγάρα με πέντε τσιγαρόχαρτα ἀσφράγιστα στὴν ἀράδα καὶ μακρὰ σὰν φουγάρα βαποριοῦ, καὶ ὅποιος κερατᾶς εἰσπράχτορας ἔχει δυὸ κεφάλια ἄς πάρη τὰ μούτρα του νὰ ἐρθῆ νὰ με ρωτήσῃ ἀπὸ ποῦ τ' ἀγόρασα, ἐνοεῖται ὅμως ὅτι πάντοτε θὰ ἔχω μέσα στὴ τσέπη μου ἓνα στραπατσαρισμένο ζώφυλλο τῆς κυβέρνησις καὶ θὰ τοῦ ἀπαντῶ δείχνοντάς του :

— Ἀπὸ δῶ. Καὶ σεῖρε νὰ κατὰγγείλῃς τὸν νέον τσιγαροχαρτοπαρκαποῖ Τρικούπη. Κάντε το καὶ φτύστε μου.

Αὐτὴ τὴν συμβουλή ποῦ σὰς δίνω εἶναι ἀληθινὴ συμβουλή, καὶ χίλιας φοραὶς καλλίτερη ἀπὸ κείνες τῆς κουτσου-

βουλαὶς ποῦ μᾶς, δίνει κάθε μέρα καὶ ἀπὸ μία ἢ Νέα Ἐφημερίς, γιὰτὶ μήπως νομίζετε ποῶς αὐτοὶ μοῦ γράφουν τὴν Νέα Ἐφημερίς ἔχουν περισσότερο μυαλὸ στὸ κεφάλι τους ἀπὸ τὸν Τρικούπη ;

Ἐδῶ καθὼς πᾶμε, τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάς θὰ καταστήσῃ νὰ γίνῃ βαιλεῖον τῆς Κουτοκρατίας.

Θεὸς συχωρέσει τὴ ψυχὴ σου Δρομοκαίτη, ποῦ σὰν προφήτης προσέβλεψες ποῶς μιὰ μέρα ἀργὰ ἢ γρήγορα, ὅτι ποῶς θὰ θεοπαλαδώσωμε ὅλοι καὶ πρόλαβε; καὶ μᾶς ἐφτείασες τὸ φρενοκομεῖο, καὶ ἔκανες μάλιστα καὶ πολὺ φρόνημα ποῦ τίναξες τὰ πέταλα μιὰ ὥρα ἀρχίτερα, γιὰτὶ ἂν ζούσες, θὰ σὲ μπάζαμε καὶ σένα μᾶζύ μας πρῶτον πρῶτον στὸ φρενοκομεῖο, γιὰτὶ βρέθηκες τόσο παλαδὸς νὰ ἀριερώσῃς τὰ χρήματά σου γιὰ τοὺς θεότερους ἐμᾶς.

Θριαμβάκι.

Βρὲ δὲν σὰς γράφω κκομοίριδες ψέμματα, παρὰ μονάχα ὕσαις φοραὶς με γελοῦν. Μήπως ὁ διάολος δὲν θέλησε νὰ γελάσῃ τὸν Χριστὸ μας ; Ἀλλὰ βρῆκε Θεάνθρωπο νὰ γελάσῃ. Πάτησε στὴν κολοκυθοκορράδα.

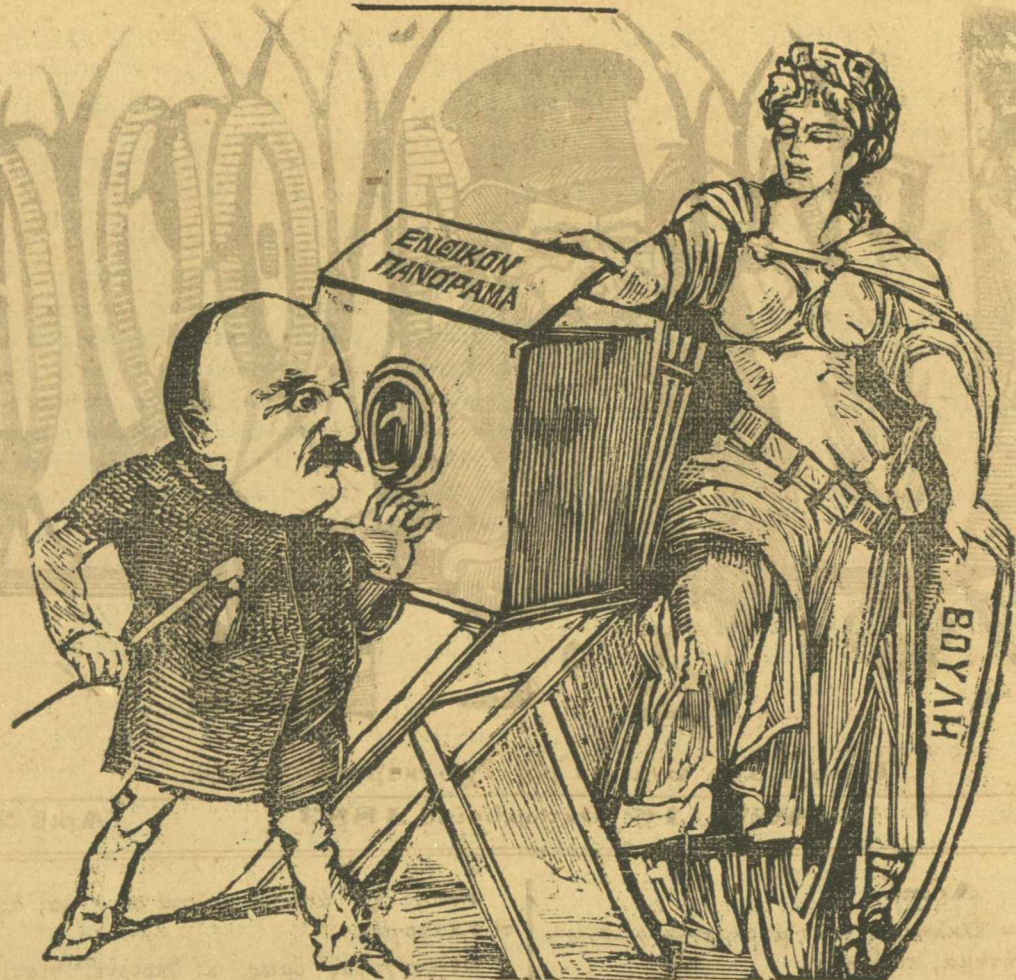
Ἐγὼ λοιπὸν ποῦ δὲν εἶμαι Θεάνθρωπος ἀλλὰ ἓνας ἀπλὸς παληάνθρωπος, εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ γελοιῶμαι καὶ κἀμμιά φορὰ ἀπὸ κἄτι πιὸ κατεργαρέους ἀπὸ μένα, ἀλλὰ πρέπει πάντοτε νὰ ἔχετε ὀψὶ ὄψι ὅτι στῆς χίλιας ἀλήθειαις μόνο ποῦ σὰς λέω θὰ βρῆτε καὶ ἓνα ψέμμα.

Ἔτσι δὲ λοιπὸν ἐκάναμε καὶ ἓνα θριαμβάκι με τὸν ἀντιπροχτεσινὸ Παληάνθρωπο κοντὰ πταῦς ἄλλους τόσοις καὶ τόσοις θριαμβοῦς.

Θυμᾶστε ποῦ σὰς ἔγραψα ποῦ μοῦ ἔγραψε μιὰ φτωχὴ γυναῖκα ἐλεεινὴ καὶ τρισαθλία με ἓνα μελεσοῦνι παιδιὰ, ὅτι ἓνας λοχίας τοῦ ὕλικου σὰν ὕλικὸς ἄνθρωπος ποῦ ἦτανε, ὅτι ἔκλεψε τὸ ὕλικὸ τοῦ στρατοῦ καὶ τὸ ἔκανε ὕλικὸ τῆς τσέπης του, καὶ ὅτι ἤθελε κοντὰ σ' αὐτὸ νὰ κἀνῃ καὶ τὸ σπῆτι τῆς φτωχιάς ὕλικὸ δικό του.

Αἶ, ὁ ἐρίφης ἐτσακώθηκε, καὶ βγήκαν ὅλα ἀληθινὰ ὅσα μᾶς ἔγραψε ἢ γρηά.

Ζήτω λοιπὸν ὁ θριαμβοῦς τῆς ἀλήθειαις.

Πώ, πώ, και σὺ μαῖτρο τέρα μου εἶχρεις, πὼ σὲ χόρτασα ἀπὸ ραισφρέτια;

Νεκρικός στέφανος γιὰ τὰ τσιγαροχάρτα.

Μερικοί ἔξυπνοι

Ἔστωντας μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχουν νὰ πῶν τίποτα κατὰ τοῦ Ρόκου Χοϊδᾶ, ὁ ὁποῖος εἶναι σὺμπιτος βουλιαχτῆς βγαλμένος και μετὰ τσαρουχάκια του μάλιστα, διαδίδουν ὅτι τάχα ἅμα πὼ βγῆ βουλιαχτῆς θὰ κἀνῃ διαδηλώσης νὰ φτείσῃ δημοκρατία, καλὰ πὼ δὲν τοῦβγαναν και πὼς θέλει νὰ γίνῃ και αὐτὸς ὁ ἴδιος και πρόεδρος τῆς δημοκρατίας. "Ἄμ' δὲν τρώγονται αὐτὰ τὰ ραπανάκια οὔτε μὲ τὸ ἄλατι.

Δὲν συμμαζεύεσε κακομοίριδες, τὰ σῆλιχ σας, νὰ μὴ γελά μὲ σᾶς, ὁ κόσμος.

Ὅλοιτε κατάστασις πραγμάτων μ' αἰτιαί τῆς βροχαίς.

Ὁ Γεώργης

ὁ Πεντόπουλος πωλεῖ τὸ σπίτι του ἀπὸ πῆχες τὸ ὄλον 223 πὼ εἶνε κοντὰ στοὺς ἁγίους Θεοδώρους και ἀπέναντι στὰ σπίτια τοῦ κ. Μπακαλοπούλου. Ὅσοι λοιπὸν ἀγοραστὰί τρέξετε πρὶν χάσετε αὐτὸ τὸ παλατάκι πὼ μοιάζει σὰν σπιτάκι.

Και ἄλλο τουμπεκι

πρώτης ποιότητος ἔκομιστῆ εἰς τὸ καφενεῖον τῶν ἀδελφῶν Μουστάκα ἀπέναντι τοῦ ἁγίου Φίλιππα και πωλεῖται πρὸς 7,50 ἡ ὀκτὰ και μὲ τὴν συμφωνία πάντοτε, ὁποῖος βρῆ ἓνα φύλλο καπνοῦ μέσα ἀνακατωμένο νὰ ἀποζημιώνεται πρὸς 16 δρ. τὴν ὀκτὰ.

Ἐκεῖ λοιπὸν ὅσοι καφετζῆδες ξέρετε τὸ συμφέρον σας.

Οἰνοβάρελα

μεταχειρισμένα φτινὰ πωλοῦνται στοὺς ἀμπελοκήπους στὸ περιβόλι τοῦ Παπαδάκη.

Ἡλεκτρικούς κώδωνας φτινωτάτους τοποθετεῖ ὁ Μαρεζίνης, τὸν ὁποῖον εὕρισκει τινὰς εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου.